02/05/2019

Μνήμη της Οσίας Ματρώνας της αομμάτου

/ Βίοι Αγίων

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Εσπέρου και Ζωής καθώς και των τέκνων τους και της Οσίας Ματρώνης της αομμάτου Ρωσίδος. Επίσης, εορτάζουμε την ανακομιδή των ιερών λειψάνων του Αγίου Αθανασίου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας του Μεγάλου. Για ακόμη μια φορά η Εκκλησία μάς διδάσκει τη διακριτική ευλάβεια των πιστών στα λείψανα των Αγίων μας.

Η οικογένεια των μαρτύρων Εσπέρου και Ζωής και τα παιδιά τους ήταν δούλοι και έζησαν το 2ο αιώνα μ.Χ. Αποφάσισαν να δηλώσουν στον κύριό τους ότι πιστεύουν στον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, με αποτέλεσμα να βασανιστούν σκληρά και στο τέλος να τους βάλουν σε αναμμένο φούρνο. Όταν όμως άνοιξαν το φούρνο αντί να τους βρουν καμένους, τους βρήκαν ολοζώντανους, λόγω της δύναμης της πίστεως και της αγάπης τους στον Λυτρωτή Ιησού Χριστό.

Η Οσία Ματρώνα γεννήθηκε το 1881, στο χωριό Σέμπινο της Ρωσίας. Οι γονείς της

Δημήτριος και Ναταλία ήταν φτωχοί αλλά πολύ ευλαβείς. Η Αγία, που γεννήθηκε αόμματη, ήταν το μικρότερο παιδί από τα τέσσερα παιδιά της οικογένειας. Η μητέρα της, λόγω της φτώχειας σκεφτόταν να την αφήσει σε ορφανοτροφείο, αλλά μετά από θαυματουργική επέμβαση, την κράτησε. Βαπτίστηκε Ματρώνα προς τιμήν της Οσίας Ματρώνας της εν Κωνσταντινουπόλει.

Από μικρής ηλικίας αγωνιζόταν στην προσευχή και γρήγορα φάνηκε το διορατικό, προορατικό αλλά και το θεραπευτικό της χάρισμα. Μπορούσε να βλέπει γεγονότα από εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, γνώριζε σκέψεις, προβλήματα και πράξεις των ανθρώπων. Ένιωθε και προγνώριζε συμφορές και καταστροφές, και θεράπευε πλήθος αρρώστων. Δεκάδες ασθενείς περνούσαν καθημερινά από το σπίτι της και οι περισσότεροι, έχοντας πίστη, γίνονταν καλά.

Όταν ήταν δεκαεπτά ετών, καθηλώθηκε εξαιτίας μόνιμης παράλυσης στα πόδια. Έζησε παράλυτη πενήντα χρόνια, μέχρι την οσιακή κοίμησή της, χωρίς ποτέ να παραπονεθεί και δοξολογώντας το Θεό. Έλεγε ότι την πνευματική αιτία για όσα της συνέβαιναν την γνώριζε μόνο ο Τριαδικός Θεός.

Η αρετή της Οσίας Ματρώνας συνίστατο στη μεγάλη της υπομονή και καρτερία, και την απόλυτη αγάπη της και εμπιστοσύνη στο Θεό. Και όταν ζούσε θαυματουργούσε, αλλά και μετά την κοίμηση της μέχρι και σήμερα.

Κοιμήθηκε στις 2 Μαΐου 1952. Από τότε, χιλιάδες πιστοί από όλο τον κόσμο έχουν βοηθηθεί από την Αγία και πολλοί είναι εκείνοι πού επικαλούνται την παρρησία της στον Κύριο. Ο τάφος της βρίσκεται στη Μονή του Αγ. Δανιήλ στη Μόσχα.